

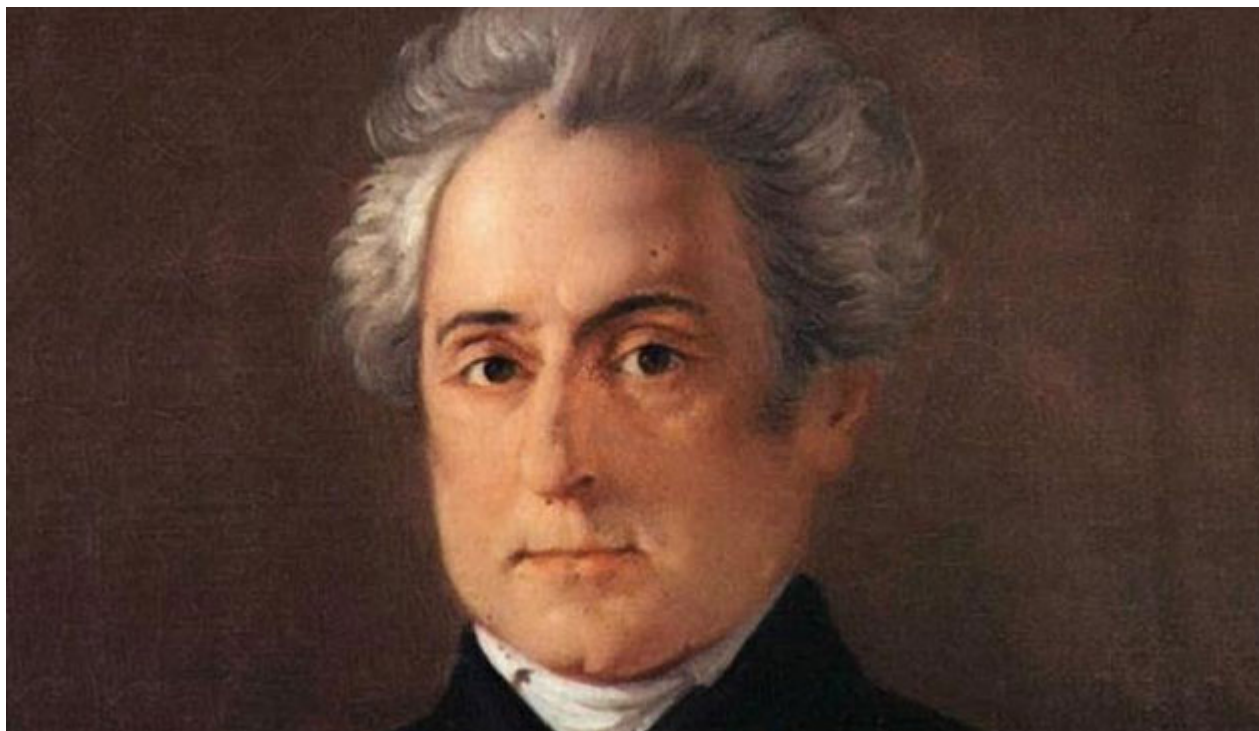
Ο Εθνικός μας ποιητής

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Διονύσιος Σολωμός γεννήθηκε στη Ζάκυνθο το 1798. Πατέρας του ήταν ο ευγενής Νικόλαος Σολωμός ενώ μητέρα του η λαϊκής καταγωγής Αγγελική Νίκλη. Ο πατέρας του πέθανε το 1807, όταν ο Δ. Σολωμός ήταν ακόμη μικρός. Χάρη στη μητέρα του έμαθε την απλή γλώσσα που μιλούσε ο λαός. Συγχρόνως έμαθε και τα Ιταλικά που μιλούσαν οι Επτανήσιοι αριστοκράτες από τον Αββά Σάντιο Ρώσση, ένα Ιταλό πρόσφυγα από την Κρεμώνα.

Το 1808 ο Δ. Σολωμός πήγε μαζί με το δάσκαλο του Ρώσση στην Ιταλία, όπου τελείωσε τη μέση εκπαίδευση. Στην Κρεμώνα σπούδασε λατινική και ιταλική φιλολογία και αργότερα φοίτησε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Παβίας. Στην Ιταλία ήρθε σε επαφή με διάφορους πνευματικούς ανθρώπους. Στο Μιλάνο ο Σολωμός γνώρισε τον μεγάλο Ιταλό ποιητή Μόντη, που τον επηρέασε αρκετά. Εκεί στην Ιταλία ο Σολωμός έγραψε τα πρώτα του ποιήματα στα ιταλικά και λατινικά.

Το 1818 ο Δ. Σολωμός επέστρεψε στη Ζάκυνθο, όπου άρχισε να γράφει ποιήματα στην ελληνική γλώσσα. Τα πρώτα του ποιήματα είναι: «Η αγνώριστη», «Η ξανθούλα», «Η τρελή μάνα» κ.α. Σ' αυτά τα ποιήματα ο κόσμος του είναι απλός και εμπνέεται αρκετά από τη φύση. Είναι διάχυτη η αίσθηση του ωραίου και υπάρχει κάποιος λυπηρός τόνος. Η γλώσσα είναι απλή.

Το 1823, δύο χρόνια μετά το ξέσπασμα του Αγώνα, θα γράψει τον “Ύμνο εις την Ελευθερία”, που θα τυπωθεί το 1825. Το ποίημα αυτό αποτελείται από 158 τετράστιχες στροφές και είναι εμπνευσμένο από τα γεγονότα των πρώτων χρόνων της Ελληνικής Επανάστασης. Το ποίημα αυτό μεταφράστηκε στα ιταλικά και στα γαλλικά. Μελοποιήθηκε από το Νικόλαο Μάντζαρο (1828-30) και έγινε ο Εθνικός Ύμνος της Ελλάδας το 1865.

Ως ο Εθνικός μας ποιητής αποτέλεσε τεράστιο κεφάλαιο για τον ελληνικό πολιτισμό. Η αναγνώριση του Ύμνου εις την Ελευθερία ωστόσο, σύμφωνα με τα λεγόμενά του λειτούργησε σε βάρος των άλλων σπουδαίων έργων του, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν οι «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι, ο Πόρφυρας, Η Γυναίκα της Ζάκυθος, Λάμπρος».

Το 1818 ο Δ. Σολωμός επέστρεψε στη Ζάκυνθο, όπου άρχισε να γράφει ποιήματα στην ελληνική γλώσσα. Τα πρώτα του ποιήματα είναι: «Η αγνώριστη», «Η ξανθούλα», «Η τρελή μάνα» κ.α. Σ' αυτά τα ποιήματα ο κόσμος του είναι απλός και εμπνέεται αρκετά από τη φύση. Είναι διάχυτη η αίσθηση του ωραίου και υπάρχει κάποιος λυπηρός τόνος. Η γλώσσα είναι απλή. Το 1823, δύο χρόνια μετά το

ξέσπασμα του Αγώνα, θα γράψει τον “`Υμνο εις την Ελευθερία”, που θα τυπωθεί το 1825. Το ποίημα αυτό αποτελείται από 158 τετράστιχες στροφές και είναι εμπνευσμένο από τα γεγονότα των πρώτων χρόνων της Ελληνικής Επανάστασης. Το ποίημα αυτό μεταφράστηκε στα ιταλικά και στα γαλλικά. Μελοποιήθηκε από το Νικόλαο Μάντζαρο (1828-30) και έγινε ο Εθνικός `Υμνος της Ελλάδας το 1865.

Το 1824 ο Σολωμός έγραψε το ποίημα “Εις τον θάνατο του Λόρδου Μπάιρον”, το οποίο αποτελείται από 166 τετράστιχες στροφές. Το 1825 έγραψε το επίγραμμα “Η καταστροφή των Ψαρών”. Από το 1823 μέχρι και το 1825 έγραψε ένα πεζογράφημα το “Διάλογο”, στο οποίο υπερασπίζεται τη δημοτική γλώσσα. Το 1826 έγραψε ένα θαυμαστό πεζογράφημα με τίτλο “Η γυναίκα της Ζάκυνθος”, το οποίο έχει σατιρικό χαρακτήρα. Την ίδια χρονιά (1826) ο Διονύσιος Σολωμός έγραψε το ποίημα “Η Φαρμακωμένη” και το ποίημα “Λάμπρος”, του οποίου έχουμε μόνο το προσχέδιο και λίγα αποσπάσματα, γιατί δεν πρόλαβε να το τελειώσει. Προσπάθησε να το ολοκληρώσει αργότερα στην Κέρκυρα, αλλά δεν το κατόρθωσε.

Το 1828 ο Δ. Σολωμός πηγαίνει στην Κέρκυρα. Το 1830 άρχισε να γράφει το Α` σχεδιάσμα των “Ελεύθερων Πολιορκημένων”, ένα ποίημα το οποίο εμπνέεται από τη πτώση του Μεσολογγίου το 1826. Το Β` σχεδιάσμα του ιδίου έργου το επεξεργάζεται στη δεκαετία 1833-1844. Το Γ` σχεδιάσμα το άρχισε το 1844, χωρίς όμως να προλάβει να το τελειώσει, γιατί τον βρίσκει ο θάνατος. Παράλληλα με τους “Ελεύθερους Πολιορκημένους” ο Διονύσιος Σολωμός επεξεργάζεται και άλλα έργα. Στα 1833 με 1834 έγραψε το ποίημα “Κρητικός” και το 1849 τον “Πόρφυρα”.

Ο Διονύσιος Σολωμός είναι ο εθνικός μας ποιητής. Κατάφερε να δημιουργήσει την Επτανησιακή Σχολή και να γίνει ο κυριότερος εκπρόσωπος και εκφραστής της. Ο Σολωμός συνδύασε στα ποιήματά του το δυτικό στοχασμό με την ελληνική παράδοση, τη δημοτική γλώσσα με τον αυστηρό στίχο, την υψηλή ιδέα με τον πόθο για ελευθερία, την εθνική και πνευματική ανεξαρτησία των Ελλήνων.

Το τέλος του Διονυσίου Σολωμού ήταν άδοξο. Το 1851 εμφάνισε σημαντικά προβλήματα υγείας, και μετά και την τρίτη εγκεφαλική συμφόρηση που έπαθε το 1856 δεν έβγαινε καν από το σπίτι. Απεβίωσε τον Φεβρουάριο του 1857. Η είδηση του θανάτου του μεταφέρθηκε αστραπιαία σε όλη τη χώρα, η οποία τον τίμησε με τον πρόποντα σεβασμό.